

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v sporovej veci **žalobkyne: Martina Zelníková**, nar. [REDAKOVANÉ], adresa trvalého pobytu Sládkovičovo, [REDAKOVANÉ], zastúpenej splnomocnencom: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50252151, adresa sídla Bratislava, Jána Poničana 9, proti **žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.**, IČO: 35 792752, adresa sídla Bratislava, Pribinova 25, zastúpenému advokátom: JUDr. Andrea Cviková, adresa sídla Bratislava, Kubániho 16, o **určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o zaplatenie 8.360,73 eur s prísl.**, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 26Csp/217/2017-178 z 25. júla 2019 takto

r o z h o d o l:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. **m e n í** tak, že žaloba o určenie, že Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka číslo 8000054646 z 23.8.2006, číslo 8000067285 z 27.3.2007, číslo 8100022123 zo dňa 25.5.2009 a číslo 8100024878 zo dňa 23.11.2009 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné **sa z a m i e t a**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. **p o t v r d z u j e** a vo výroku III. **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi ďalších 6.523,79 eur s 5% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 6.523,79 eur od 10.8.2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku IV. **m e n í** tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov tohto konania právo.

O d ô v o d n e n i e

1.1 Odvolaním napadnutým rozsudkom súd určil, že Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8000054646 zo dňa 23.8.2006, č. 8000067285 zo dňa 27.3.2007, č. 8100022123 zo dňa 25.5.2009 a č. 8100024878 zo dňa 23.11.2009, uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným, sú neplatné (výrok I.), žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.836,94 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.836,94 eur od 10.8.2017 do zaplataenia, všetko do 3 dní (výrok II.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané:

Žalobkyňa listinou nazvanou „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000054646“ zo dňa 23.8.2006 požiadala žalovaného o poskytnutie úveru 60.012 Sk. Podľa bodu 5. a bodu 6. jej žiadosti je zrejmé (ako to namietala aj samotná žalobkyňa), že zo strany žalovaného (adresáta návrhu na uzavretie zmluvy) došlo zo strany žalovaného k zmene poskytnutej čiastky úveru (návrh znel na 60.012 Sk a akceptácia na sumu 60.032 Sk) ako aj k zmene poplatku za uzatvorenie zmluvy (návrh znel na sumu 1.500 Sk a akceptácia na sumu 2.500 Sk) a nakoniec nebol akceptovaný návrh na vrátenie úveru v mesačných splátkach po 3.334 Sk. Na základe tejto žiadosti žalovaný poskytol žalobkyni sumu 3.346,60 eur. Za obdobie rokov 2006 až 2017 žalobkyňa zaplatila žalovanému titulom vrátenia poskytnutého plnenia sumu 6.260,46 eur. Navýšenie predstavovalo sumu 2.913,86 eur, čo pri dobe 11 rokov predstavuje navýšenie cca 265 eur za rok. Súčasťou tejto zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

1.2.2 Žalobkyňa listinou nazvanou „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000067285“ zo dňa 27.3.2007 požiadala žalovaného o poskytnutie úveru 25.002 Sk. Podľa bodu 5. a bodu 6. jej žiadosti je zrejmé (ako to namietala aj samotná žalobkyňa), že zo strany žalovaného (adresáta návrhu na uzavretie zmluvy) došlo (dňa 29.3.2009, teda po reálnom plnení z jeho strany) k zmene údajov o požadovanej výške úveru (návrh znel na 50.000 Sk a akceptácia na sumu 50.004 Sk) ako aj k zmene splatnosti úveru a spôsobu jeho splácania (návrh znel na splácanie úveru v 36 splátkach a akceptácia na splácanie v 26 splátkach). Na základe tejto žiadosti žalovaný poskytol žalobkyni sumu 1.394,24 eur. Za obdobie rokov 2007 až 2017 žalobkyňa zaplatila žalovanému titulom vrátenia poskytnutého plnenia sumu 2.766,60 eur. Navýšenie predstavovalo sumu 137,24 eur. Súčasťou tejto zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

1.2.3 V konaní bolo nesporným skutkové tvrdenie žalobkyne (žalovaný takéto jej skutkové tvrdenia účinne nepoprel), že sumu vo výške 45.000 Sk (1.493,72 eur) poskytol žalovaný žalobkyni bez písomne uzatvorenej úverovej zmluvy, pričom na zabezpečenie takejto „úverovej“ pohľadávky bola uzatvorená len Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123 z 25.5.2009. Za obdobie rokov 2009 až 2017 žalovaná titulom vrátenia takto poskytnutých peňazí zaplatila žalobcovi sumu 2.167,86 eur. Navýšenie predstavovalo sumu 84,26 eur za rok.

1.2.4 Obdobne v konaní bolo nesporným skutkové tvrdenie žalobkyne, že sumu vo výške 32.000 Sk (1.062,21 eur) poskytol žalovaný žalobkyni bez písomne uzatvorenej úverovej zmluvy, pričom na zabezpečenie takejto „úverovej“ pohľadávky bola uzatvorená len Dohoda

o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123 z 25.5.2009. Za obdobie rokov 2009 až 2017 žalobkyňa titulom vrátenia takto poskytnutých peňazí zaplatila žalovanému sumu 2.153,52 eur. Navýšenie predstavovalo sumu 36 eur za rok.

1.2.5 Ku splácaniu poskytnutých súm došlo na základe dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobkyne a tento na základe nich vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného, ktorý tieto finančné prostriedky považoval za plnenia žalobkyne z úverových zmlúv. Preplatok realizovaný cez zrážky zo mzdy tak súhrnne predstavuje sumu 8.360,73 eur (č. 8000054646 - 4.246,11 eur, č. 8000067285 - 2.123,83 eur, č. 8100022123 - 653,36 eur, č. 8100024878 - 1.337,43 eur).

1.2.6 Žalovaný počas konania súdu vzniesol námietku premlčania nárokov uplatnených žalobkyňou v tomto konaní.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva proti porušiteľovi určením neplatnosti právneho úkonu (dohôd o zrážkach zo mzdy uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným) podľa § 3 ods. 5 ZoOS (zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), § 137 písm. c) C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016), § 39, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 52a ods. 2, § 53 ods. 1 až ods. 3, § 53c, § 54 ods. 2, 3, § 43, § 37 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1 a 2 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 4 ods. 1, 2, 3, 4 a ods. 5 ZoSÚ2001 (zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení ku dňu 23.8.2006, ku dňu 23.7.2007, 25.5.2009 a ku dňu 23.11.2009) a nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a ods. 2, § 456, § 458 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 ods. 2 O.z. a napokon nárok veriteľa na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z. a dospel k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok je dôvodný v časti určenia neplatnosti v žalobe špecifikovaných dohôd o zrážkach zo mzdy a v časti nároku na vydanie žalobkyňi uplatneného bezdôvodného obohatenia sa žalovaným na jej úkor v rozsahu 1.836,94 eur s 5% ročným úrokom z omeškania počítaným od 10.8.2017 do zaplatenia, v ktorej časti žalobe vyhovel, čo však neplatilo pre zostatok uplatnenej sumy 6.523,79 eur (8.360,73 - 1.836,94 = 6.523,79 eur) s príslušenstvom, kde dospel k záveru o nemožnosti priznania takto uplatnených nárokov žalobkyne z dôvodu ich premlčania a potrebe žalobu v tejto časti zamietnuť.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že podľa záverov odvolacieho súdu z listiny nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000054646“ zo dňa 23.8.2006 bodu 5. a bodu 6. je zrejmé, že zo strany žalovaného (adresáta návrhu na uzavretie zmluvy) došlo k zmene poskytnutej čiastky úveru (návrh znel na 60.012 Sk a akceptácia na sumu 60.032 Sk) ako aj k zmene poplatku za uzatvorenie zmluvy (návrh znel na sumu 1.500 Sk a akceptácia na sumu 2.500 Sk) a nakoniec nebol akceptovaný návrh na vrátenie úveru v mesačných splátkach po 3.334 Sk a tak takúto odpoveď bolo potrebné považovať za nový návrh, ktorý musel byť pre vznik zmluvy opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný takýto návrh /návrh na zmenu návrhu na uzatvorenie zmluvy doručil žalobkyňi ešte pred samotným poskytnutím úveru a táto ho pred poskytnutím jej úveru písomne prijala, preto nebolo možné dospieť k záveru, že došlo k platnému uzatvoreniu

takejto úverovej zmluvy.

1.5 Z listiny nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000067285“ zo dňa 27.3.2007 bodu 5. a bodu 6. je zrejmé, že zo strany žalovaného (adresáta návrhu na uzavretie zmluvy) došlo k zmene požadovanej výšky úveru (návrh znel na 50.000 Sk a akceptácia na sumu 50.004 Sk) ako aj k zmene splatnosti úveru a spôsobu jeho splácania (návrh znel na splácanie úveru v 36 splátkach a akceptácia na splácanie v 26 splátkach) a tak takúto odpoveď bolo potrebné považovať za nový návrh, ktorý musel byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný takýto návrh/návrh na zmenu návrhu na uzatvorenie zmluvy doručil žalobkyni ešte pred samotným poskytnutím úveru a táto ho pred poskytnutím jej úveru písomne prijala, na základe čoho opätovne nebolo možné dospieť k záveru, že došlo k platnému uzatvoreniu takejto úverovej zmluvy.

1.6 V konaní bolo nesporným skutkové tvrdenie žalobkyne (žalovaný takéto jej skutkové tvrdenia účinne nepoprel), že sumu vo výške 45.000 Sk (1.493,72 eur) poskytol žalovaný žalobkyni bez písomne uzatvorenej úverovej zmluvy, pričom na zabezpečenie takejto „úverovej“ pohľadávky bola uzatvorená len Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123 z 25.5.2009. Obdobne v konaní bolo nesporným skutkové tvrdenie žalobkyne, že sumu vo výške 32.000 Sk (1.062,21 eur) poskytol žalovaný žalobkyni bez písomne uzatvorenej úverovej zmluvy, pričom na zabezpečenie takejto „úverovej“ pohľadávky bola uzatvorená len Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123 z 25.5.2009. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom bolo potrebné považovať za dôvodnú námietku žalobkyne, že z dokazovania vyplynulo, že žalovaný žalobkyni finančné prostriedky v sume 1.992,70 eur (v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie úveru číslo 8000054646 z 23.8.2006), v sume 829,91 eur (v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie úveru číslo 8000067285 z 27.3.2007), v sume 1.493,72 eur (v súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123 z 25.5.2009) a v sume 1.062,21 eur (v súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy číslo 8100024878 z 23.11.2009) poskytol bez právneho dôvodu (žalovaný účinne nevyvrátil takéto skutkové tvrdenia žalobkyne) a tak žalobkyni vznikla povinnosť žalovanému vrátiť finančné prostriedky len v rozsahu, v akom jej boli žalovaným poskytnuté.

1.7 Vykonaným dokazovaním nebolo možné dospieť k záveru, že žalovanému (na základe platne uzatvorených dohôd o zrážkach zo mzdy) vzniklo právo vykonávať dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie pohľadávky žalovaného z úverových zmlúv č. 8000054646, č. 8000067285, č. 8100022123 a číslo 8100024878, nakoľko tieto dohody podľa obsahu ich znenia a účelu boli ako zabezpečovacie prostriedok viazané na platné uzatvorenie úverových zmlúv a teda vznik úverovej pohľadávky žalovaného voči žalobkyni (vznik zmluvnej povinnosti žalobkyne vrátiť žalovanému poskytnuté finančné prostriedky s príslušenstvom dohodnutým v úverovej zmluve) k čomu v prejednávanej veci nedošlo. Podľa názoru odvolacieho súdu z dokazovania totiž nebolo možné dospieť k záveru, že došlo k platnému uzatvoreniu úverovej zmluvy číslo 8000054646, číslo 8000067285 (z dôvodu nepreukázania zhody vôle strán o predmete zmluvy), číslo 8100022123 a číslo 8100024878 (kedy sporové strany ani len netvrdili, že by takéto úverové zmluvy boli uzatvorené (s ich konkrétnym obsahom) a vyhotovené v písomnej forme, hoci takúto formu zákon vyžadoval).

1.8 Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000054646 vyplýva, že úver bol reálne

poskytnutý vo výške 1.992,70 eur (nebolo preukázané, že by bol poskytnutý žalovaným tvrdený revolvingový úver), pričom z potvrdenia zamestnávateľa mal súd za preukázané, že z titulu predmetnej zmluvy formou zrážok zo mzdy v počte 105 žalobkyňa zaplatila sumu 6.238,81 eur. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000067285 vyplynulo, že žalobkyni bola z titulu úveru poskytnutá čiastka 829,91 eur (vyššia výška poskytnutej istiny napriek tvrdeniam žalovaného z vykonaného dokazovania nevyplynula), pričom na základe uvedenej zmluvy žalobkyňa formou zrážok zo mzdy v počte 102 zaplatila žalovanému sumu 2.953,75 eur. V prípade údajnej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100024878 bolo preukázané, že bola žalobkyni z titulu úveru poskytnutá istina vo výške 1.062,21 eur, pričom zamestnávateľom bolo vykonaných v tejto súvislosti 48 mesačných zrážok zo mzdy v celkovej sume 2.399,64 eur. Rovnako v prípade poslednej v konaní riešenej údajnej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100022123 z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný z titulu úveru reálne poskytol žalobkyni sumu 1.493,72 eur, v ktorej súvislosti bolo zamestnávateľom vykonaných 83 mesačných zrážok v celkovej sume 2.147,08 eur.

1.9 Vzhľadom na vyššie súdom konštatovanú skutočnosť, a síce, že v prípade zmlúv o revolvingovom úvere č. 8000054646, č. 8000067285, nedošlo k ich platnému uzatvoreniu, na základe čoho sú aj akcesorické dohody o zrážkach zo mzdy neplatné, rovnako ako v prípade zvyšných dvoch dohôd o zrážkach zo mzdy č. 8100022123 a č. 8100024878, ktorých uzatvoreniu ani preukázateľne nepredchádzala ani len vôľa strán na uzatvorenie úverových zmlúv, ktorých platnosť podmieňuje platnosť dohôd o zrážkach zo mzdy ako akcesorických, sumy úveru poskytnuté žalovaným žalobkyni boli poskytnuté bez právneho dôvodu, na základe čoho bola žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému len sumy rovnajúce sa reálne poskytnutým istinám, pričom preplatok vykonaný na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy žalobkyne predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Preplatok realizovaný cez zrážky zo mzdy tak súhrnne predstavuje sumu 8.360,73 eur (č. 8000054646 - 4.246,11 eur, č. 8000067285 - 2.123,83 eur, č. 8100022123 - 653,36 eur, č. 8100024878 - 1.337,43 eur) a žalovaný je v zmysle ust. § 456 OZ povinný ho vydať žalobkyni. Žalovaný však vzniesol proti predmetnému nároku v priebehu konania námietku premlčania, na ktorú súd v konaní musel prihliadnuť.

1.10 Postupujúc podľa ust. § 107 O.z. mal súd za to, že nepremlčané súd v jednotlivých prípadoch sumy zrazené zrážkami zo mzdy realizované najneskôr do dvoch rokov pred podaním žaloby v predmetnej veci, nakoľko je nesporné (aj keď žalobkyňa na vznesenú námietku premlčania žiadnym spôsobom nereagovala), že o realizácii jednotlivých zrážok predstavujúcich bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne vedela bezprostredne po ich realizácii resp. mala musela o nich vedieť, a to s poukazom na samotný charakter zrážok zo mzdy - žalobkyňa jednoznačne mala prístup k potvrdeniam o realizácii, a to do výšky vyššie vyčísleného bezdôvodného obohatenia v jednotlivých prípadoch dohôd o zrážkach zo mzdy. Súd vychádzajúc z účinne nespochybných potvrdení zamestnávateľa žalobkyne o realizovaných zrážkach zo mzdy tak dospel k zisteniu, že vzhľadom na dátum podania žaloby na súd (10.7.2017) v prípade dohody o zrážkach zo mzdy č. 8000054646, kde preplatok žalobkyne predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného vo výške 4.246,11 eur, sú nepremlčané zrážky realizované počnúc 11/2015 a končiac 03/2017 v počte 16 zrážok po 20 eur mesačne, t.j. spolu vo výške 320 eur; v prípade dohody o zrážkach zo mzdy č. 8000067285, kde preplatok žalobkyne a zároveň bezdôvodné obohatenie žalovaného je v sume 2.123,83 eur, sú nepremlčané zrážky realizované od 11/2015 do 07/2016 v počte 9

zrážok po 20 eur, t.j. spolu 180 eur; v prípade dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100022123, kde bezdôvodné obohatenie žalovaného je v sume 653,36 eur, sú nepremlčané zrážky realizované od 11/2015 do 03/2017 v počte 16 zrážok po 20 eur, t.j. spolu vo výške 320 eur; v prípade dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100024878, kde je výška bezdôvodného obohatenia v sume 1.337,43 eur, sú nepremlčané zrážky zo mzdy realizované od 11/2015 do 03/2017 v celkovej sume 1.016,94 eur, teda spolu súd žalobkyni priznal nepremlčaný nárok vo výške 1.836,94 eur. Vo zvyšku žiadaného bezdôvodného obohatenia súd žalobu vzhľadom na premlčanie zamietol.

1.11 O úroku z omeškania súd rozhodol tak, že ho priznal žalobkyni v správne uvedenom zákonom limite 5% ročne z dlžnej sumy (1.836,94 eur), avšak nie, ako žiadala, bez odôvodnenia od 1.6.2017 do zaplatenia, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalovaného žalobkyňa v čase pre podaním žaloby iniciujúcej predmetné konanie nejakým spôsobom vyzvala na vydanie žiadaného bezdôvodného obohatenia, na základe čoho sa následne žalovaný dostal do omeškania s plnením, preto súd považuje za prvý deň omeškania žalovaného s plnením deň nasledujúci po doručení žaloby (9.8.2017) žalovanému, ktorým dňom je 10.8.2017.

1.12 O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou rozhodnutia o trovách konania práve takýmto spôsobom z dôvodu, že žalobkyňa ako aj žalovaný mali v spore len čiastočný úspech.

2. Takýto rozsudok napadli riadnym a včasným odvolaním žalobkyňa, ako aj žalovaný.

3.1 Žalobkyňa rozsudok napadla v časti výroku II., III. a IV. s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe žalobkyne aj v tejto časti a priznaním jej náhrady trov konania, viniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil a to najmä pokiaľ ide o premlčanie nárokov uplatnených v tomto konaní, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu záveru o nedôvodnosti žaloby žalobkyne v časti, v ktorej žalobu zamietol.

3.2 Na odôvodnenie svojho odvolania ďalej uviedla, že nesprávny je záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa mala - musela vedieť, že na strane žalovaného dochádza k bezdôvodnému obohateniu realizáciou jednotlivých zrážok zo mzdy, pretože mala prístup k potvrdeniam o realizácii zrážok zo mzdy. Žalobkyňa totiž nevedela, že platby, ktoré od nej žalovaný prijal prostredníctvom zrážok zo mzdy na splátku istiny, od nej prijíma protizákonne. Až od svojho zástupcu sa dozvedela, že žalovaný od nej prijal platby v rozpore so zákonom a že jej predložil na podpis formulárové spotrebiteľské zmluvy, ktoré v rozpore so zákonom vytvárali dojem, že na platby, na ktoré podľa zákona právo nemal, právo má. Žalobkyňa sa až od svojho zástupcu dozvedela, že zmluvy číslo 8000054646 a číslo 8000067285 sú uzavreté neplatne, zmluvné podmienky sú nejasné a nezrozumiteľné, v dôsledku čoho žalobkyňa nemohla pochopiť ich hospodárske dôsledky. Naviac, zmluva číslo 8000067285 bola žalovaným veriteľom podpísaná až po dvoch rokoch - 29.3.2009 - od podpísania zmluvy samotnou žalobkyňou, ktorá zmluvu podpísala 27.3.2007. Žalovaný pritom pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy na základe včlenenej zmluvnej podmienky - dohoda o zrážkach zo mzdy - už v čase podpisu zmluvy žalobkyňou, čo vyplýva aj z

potvrdenia zamestnávateľa o vykonaných zrážkach, pričom žalobkyňa nebola v omeškaní ani s prvou splátkou, a zmluva ani ešte nebola uzatvorená. Obdobne to bolo aj v prípade úverovej zmluvy číslo 8000054646. Žalobkyňa sa až od svojho zástupcu dozvedela, že vo vzťahu k zmluvám číslo 8100022123 a číslo 8100024878 dokonca neboli uzavreté žiadne úverové zmluvy, ale len dohody o zrážkach zo mzdy, čo je neprípustné, pričom žalovaný na základe dohody o zrážkach zo mzdy pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy mesiac po uzavretí dohody, t.j. v júni 2009 (dohoda bola uzavretá 25.5.2009), pričom žalobkyňa tiež nebola v omeškaní ani s prvou splátkou. Rovnako vo vzťahu k zmluve číslo 8100024878, kde nebola uzavretá žiadna úverová zmluva, žalovaný len na základe dohody o zrážkach zo mzdy pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy dva mesiace po uzavretí dohody, pričom žalovaná nebola v omeškaní. Rovnako vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného sa žalobkyňa dozvedela až od svojho zástupcu, a to, že zo zmluvy číslo 8000054646 došlo k splateniu istiny už v marci 2009, kedy žalobkyňa prostredníctvom zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 3.430,74 eur, t. j. už o 84,14 eur viac, než na čo má nárok, že zo zmluvy číslo 8000067285 došlo k splateniu istiny už v októbri 2009, kedy žalobkyňa prostredníctvom zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 1.429,34 eur, t. j. od 35,10 eur viac, než na čo mal žalovaný nárok, že zo zmluvy číslo 81000022123 došlo k splateniu istiny už v januári 2014, kedy žalobkyňa prostredníctvom zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 1.507,08 eur, t. j. o 13,36 eur viac, než na čo má nárok a že zo zmluvy číslo 8100024878 došlo k splateniu istiny v decembri 2014, kedy žalobkyňa prostredníctvom zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 183,60 eur, t. j. od 21,39 eur viac, než na čo mal žalovaný nárok. Až získaním vedomosti o týchto skutočnostiach, prichádzalo u nej do úvahy podanie žaloby, až do tohto momentu mohla začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Vedieť komu zaplatila, kedy a koľko neznamená, že vie, že platila nedôvodne, že sa žalovaný veriteľ na jej úkor bezdôvodne obohatil.

3.3 Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je irelevantná vedomosť o tom, že niečo objektívne existuje, podstatná je aj vedomosť o tom, čo to, čo existuje je, poznanie, vedomosť, to je podstata subjektívnej premlčacej doby, a bez ohľadu na poznanie právnej kvalifikácie právneho vzťahu, ktorý laik, nie právnik, spravidla nepozná ani poznať nepotrebuje, ani nie je potrebné, aby ktokoľvek oprávnenému právnou kvalifikáciu právneho vzťahu vysvetľoval. Žalobkyňa až do oslovenia svojho zástupcu nevedela o neprijateľných zmluvných podmienkach, myslela si, že aj dohoda o zrážkach zo mzdy môže predstavovať zmluvný úverový vzťah, dodnes nevie, čo znamená RPMN a nevedela, ženeuvedením RPMN v zmluve, dokonca neuvedenie ročného úroku, v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Absentovala u nej vedomosť o obsahu práva. V danom prípade sa žalobkyňa o skutkových okolnostiach dozvedela v apríli 2017, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, čo vyplýva aj z prehľadu zrážok zo mzdy, kedy zrážky zo mzdy boli počnúc mesiacom apríl 2017 na podnet jej zástupcu pozastavené. Svojmu zástupcovi udelila plnú moc dňa 20.4.2017. Dvojročná subjektívna lehota na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia tak začala plynúť od 1.4.2017 a uplynula by 1.4.2019. Zrážky zo mzdy žalobkyne boli vykonávané priebežne - mesačne, t. j. žalovaný sa bezdôvodne obohacoval postupne každým mesiacom. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 10.7.2017, bola tak doručená v dvoj ročnej subjektívnej lehote a aj v trojročnej objektívnej lehote, ktorá sa v danom prípade počíta od 10.7.2014.

3.4 Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je

rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plniť nemala až odstupom času, a do úvahy prichádza podanie informácií jej zástupcom.

3.5 Žalobkyňa má za to, že objektívna premlčacia doba je desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje za úmyselné. Žalovaný už pri podpise jednotlivých zmlúv číslo 8000054646 a číslo 8000067285 vedel, že žalobkyňa je neznalá práva a vedel, že okamihom podpisu úverových zmlúv žalobkyňou, pristúpi k výkonu zrážok zo mzdy aj keď žalobkyňa nebola v omeškaní ani s prvou splátkou, čo je aj preukázané potvrdením zamestnávateľa žalobkyne. Vedel, že úverové zmluvy, ktoré predložil zamestnávateľovi žalobkyne na realizáciu zrážok zo mzdy, neboli uzavreté platne, čo napokon potvrdili aj súdy prvej a druhej inštancie. Žalovaný vedel, že vo vzťahu k úverom číslo 8100022123 a číslo 8100024878 nepredložil žalobkyni žiadne úverové zmluvy, ale len dohody o zrážkach zo mzdy a vedel, že momentom podpísania dohôd pristúpi k realizácii zrážok zo mzdy aj napriek tomu, že žalobkyňa ešte nebola v omeškaní. Žalovaný už od podpisu dohôd vedel, že tieto dohody sú neplatné z dôvodu absencie hlavných úverových zmlúv. Žalovaný už pri podpisovaní jednotlivých (neplatných) listín, vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, to je, že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, a bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, v rozpore s dobrými mravmi, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

3.6 Je zrejmé, že žalovaný pri predajnom procese konal voči žalobkyni so zlým úmyslom. Na žalovaného dopadajú všetky dôsledky nečestného konania vrátane toho, že musí počítať s odmietnutím súdnej ochrany. Súdna ochrana sa principiálne neposkytuje osobe konajúcej so zlým úmyslom. Súd chráni vzťahy založené na dobromyseľnosti a čestnosti. Dobromyseľnosť je vylúčená pri návrhoch, ktorých osoba musela pri elementárnej opatrnosti zistiť, že sú založené na nečestnosti. Žalovaný v tisícoch takto uzatvorených vzťahoch si musel byť dobre vedomý, že ide v skutočnosti o dlžníka spotrebiteľa, na ktorého dopadá osobitná ochrana (§ 52 a nasledujúcich O.z.) a ktorého postavenie nie je možné nijako zhoršovať oproti postaveniu, ktoré garantuje O.z. (§ 54 ods. 1 O.z.).

3.7 Žalovaný zneužil finančnú tieseň žalobkyne, keďže ide o 4 úvery v krátkej časovej dobe.

3.8 Vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného a jeho ďalšiemu vyjadreniu (z 9.9.2019) uviedla, že zmluvy, ktoré žalovaný pripojil k odvolaniu, ktoré sa navyiac nezhodujú so zmluvami, ktoré má k dispozícii žalobkyňa, a ktoré sú súčasťou súdneho spisu od začatia súdneho konania, mal žalovaný možnosť predložiť najneskôr na pojednávaní. Žalovaný bol vyzvaný na vyjadrenie sa pred pojednávaním, k veci sa nevyjadril a nezúčastnil sa ani vytýčeného pojednávania. Na podporu svojich tvrdení poukázala na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 47/2019-20 z 30. januára 2019, I. ÚS 430/2018-17 z 5. decembra 2018), NS SR (sp. zn. 2Cz 35/77 v spojení s uzn. ÚS SR sp.zn.

III. ÚS 413/2013) a krajských súdov.

3.9 Keďže bezdôvodné obohatenie tvorí jeden celok, rozhodujúce je, kedy bezdôvodné obohatenie skončilo. Bezdôvodné obohatenie zo zmluvy číslo 8000054646 skončilo v marci 2017, bezdôvodné obohatenie zo zmluvy číslo 8000067285 skončilo v júni 2016, bezdôvodné obohatenie zo zmluvy číslo 8100022123 skončilo v marci 2017 a bezdôvodné obohatenie zo zmluvy číslo 8100024878 skončilo tiež v marci 2017. Z dokazovania vyplynulo, že v deň úveru si žalovaný inkasoval pomerne značnú časť z úveru ako odmenu za poskytnutie úveru a teda neposkytol žalobkyni finančné prostriedky podľa dohodnutých dojednaní. Úroky však inkasovala z nie reálne poskytnutých finančných prostriedkov, ale z výšky úveru uvedenej úverovej zmluve. V dvoch prípadoch navyše požadoval úroky zrážkami zo mzdy, aj keď úroky neboli zmluvne dojednané. Žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne na výkon zrážok zo mzdy aj napriek tomu, že žalobkyňa nebola v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou úveru. V zmluvách nie je uvedený úrok, ale zmluvná odmena za poskytnutie úveru, ktorá v percentuálnom vyjadrení predstavuje 71,99% a 78,19%, pričom v dvoch prípadoch nie uvedená ani zmluvná odmena ani úrok. Neprimerané vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ žalovaný používa nekalú obchodnú praktiku a neumožnil prostredníctvom ročnej úrokovej sadzby porovnať žalobkyni výhodnosť úveru na trhu oproti iným produktom, ak žalovaný použil neprijateľné podmienky, o ktorých európska komisia tvrdí, že by sotva uverila, keby ich niekto bol schopný považovať za platné, ak žalovaný používa nekalú obchodnú praktiku v dvoch prípadoch, že neuzavrel ani len úverové zmluvy, ak žalovaný používa nekalú obchodnú praktiku, že vyzval zamestnávateľa na výkon zrážok zo mzdy v momente uzavretia zmlúv, i keď žalobkyňa nebola v omeškaní so splácaním, pričom nevysvetlil prečo tak konal, ak žalovaný použil nekalú praktiku a požadoval od zamestnávateľa nekontrolovaný výkon zrážok zo mzdy 7 až 10 rokov, pričom nevysvetlil prečo tak konal, ak žalovaný použil nekalú praktiku a neobhájiteľne skryl neprimerane vysokú až úžernícku cenu úveru do poplatku, dopustil sa úmyselného konania.

3.10 Tieto praktiky a konanie v rozpore s dobrými mravmi si ťažko možno predstaviť len v rovine nedbanlivostnej. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10 ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo.

4.1 Žalovaný napadol riadnym a včasným odvolaním rozsudok v jeho vyhovujúcej časti a to vo výrokoch I., II. a v závislom výroku IV., s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby aj vo vyhovujúcej časti a priznaním žalovanému plnej náhrady trov konania, vinniac súd prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a napokon jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p.).

4.2 Na odôvodnenie svojho odvolania ďalej uviedol, že nesprávny je záver súdu prvej inštancie o neuzavretí zmluvy číslo 8000054646 a naň nadväzujúci nesprávny záver o neplatnosti dohody zrážkach zo mzdy a o vzniku bezdôvodného obohatenia. Zo zmluvy číslo 8000054646 (poznámka odvol. súdu - predkladanej až pri tomto odvolaní žalovaným) totiž

vyplýva, že údaje uvedené v bode 5. a v bode 6. zmluvy sú rovnaké a pokiaľ súd prvej inštancie konštatuje iné, potom ide o výsledok nesprávnych skutkových zistení, alebo dôsledok predloženia listinných dokladov žalujúcou stranou, o ktorých pravosti možno pochybovať. Pre prípad, že ide o druhú alternatívu žalovaný predkladá súdu sken zmluvy číslo 8000054646.

4.3 Rovnaká situácia je aj pri zmluve č. 8000067285, kde údaje v bode 5. a bode 6. zmluvy sú zhodné, a pokiaľ súd prvej inštancie dospel k inému záveru, ide o výsledok nesprávnych skutkových zistení, alebo dôsledok predloženia listinných dokladov žalujúcou stranou, o ktorých pravosti možno pochybovať, kedy žalovaný obdobne predkladá súdu sken zmluvy číslo 8000067285, z ktorého tieto skutočnosti vyplývajú. Napádané rozhodnutie je preto v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy číslo 8000054646 zo dňa 23.8.2006 a č. 8000067285 z 27.3.2007 a tiež časti výroku zaväzujúceho na vydanie sumy 320 eur a sumy 180 eur v súvislosti s týmito zmluvami rozhodnutím založený na nesprávnych skutkových záveroch na nesprávnom právnom posúdení. Nesprávny je záver súdu prvej inštancie o priznanom úroku z omeškania z týchto súm.

4.4 Pokiaľ aj v prípade zvyšných dvoch zmlúv dospel súd k záveru, že neboli uzatvorené v písomnej forme, jeho záver o vzniku bezdôvodného obohatenia sa na strane žalovaného je nesprávny, nakoľko podľa § 455 ods. 1 O.z. za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Žalovaný preto namieta nesprávne závery a tiež rozhodnutie o úroku z omeškania aj vo zvyšnej časti sumy vo výroku II., (t.j. sumy prevyšujúcej 480 eur).

4.5 Vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobkyne spochybnil platnosť podpísania odvolania žalobkyne, ktoré podľa jeho písomného vyhotovenia podpísal Stanislav Kollár, čo vyplýva z označenia "zas. Stanislav Kollár" pričom podľa označeného výpisu z registra občianskych združení mohol konať spoločne s predsedom rady alebo na základe splnomocnenia v rozsahu poverenia. Ak označená osoba konala za zástupcu, potom mala podpísať aj odvolanie (a to buď sama - na základe splnomocnenia predsedu v rozsahu poverenia) alebo spoločne s predsedom rady. Zo zápisu v podpisovej doložke je jednoznačne vyznačené, kto za zástupcu žalobcu koná a touto osobou je označený Stanislav Kollár. Žalovaný odmieta ako nedôvodné a neopodstatnené tvrdenie o zneužití finančnej tiesne žalobkyne. Obdobne za nedôvodné a bez opory vo vykonanom dokazovaní aj tvrdenia o 10 ročnej premlčacej dobe.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalobkyňou a s časti aj žalovaným sú dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné postupom podľa § 388

C.s.p. zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5.1 Predmetom konania vo veci vedenej Okresným súdom Galanta je nárok na určenie právnej skutočnosti (neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným) podľa § 137 písm. d) C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016), nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a ods. 2, § 456, § 458 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 ods. 2 O.z. a napokon nárok veriteľa na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z.. Súd prvej inštancie v časti určenia neplatnosti v žalobe špecifikovaných dohôd o zrážkach zo mzdy a v časti nároku na vydanie žalobkyňi uplatneného bezdôvodného obohatenia sa žalovaným na jej úkor v rozsahu 1.836,94 eur s 5% ročným úrokom z omeškania počítaným od 10.8.2017 do zaplataenia, žalobe vyhovel a v ostatnej časti žalobu zamietol.

5.2 Predmetom prieskumu odvolacím súdom sú vzhľadom na rozsah odvolaní sporových strán všetky výroky rozsudku.

6.1 Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8000054646 z 23.8.2006, číslo 8000067285 z 27.3.2007, číslo 8100022123 zo dňa 25.5.2009 a číslo 8100024878 zo dňa 23.11.2009 uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným a odvoláciu námietku žalovaného o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o dôvodnosti žaloby v tejto časti, odvolací súd uvádza:

6.2 Podľa § 137 d) C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ako to vyplýva z osobitného predpisu.

6.3 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že právnou skutočnosťou je skutočnosť, s ktorou právna norma spája vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu. Najčastejšími právnymi skutočnosťami závislými od vôle sú zmluva, odstúpenie od zmluvy, skončenie pracovného pomeru výpoveďou a pod. Zákonodarca v dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu uviedol, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mieniajú sa účelu žaloby určovacej. Takáto žaloba je prípustná len v prípade, ak jej existenciu predpokladá osobitný predpis. Ako zákonodarca ďalej v dôvodovej správe uvádza, medzi osobitné predpisy podľa písmena d) komentovaného ustanovenia patria napríklad Zákonník práce, zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a pod. Novinkou je tiež ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, podľa ktorého sa od 1. januára 2018 spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

6.4 Nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené, žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nebola dôvodná pre jej neprípustnosť - takýto nárok na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva z osobitného predpisu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku I. postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu žalobkyne v tejto časti (určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8000054646 z 23.8.2006, číslo 8000067285 z 27.3.2007, číslo 8100022123 zo dňa 25.5.2009 a číslo 8100024878 zo dňa 23.11.2009 uzatvorených medzi

žalobkyňou a žalovaným) pre jej neprípustnosť zamietol. Pre poriadok je potrebné uviesť, že pokiaľ je sporným právo žalovaného vykonávať práva z dohody o zrážkach zo mzdy, môže sa žalobkyňa žalobou domáhať určenia, či tu takéto právo je alebo nie je a to postupom podľa § 137 písm. c) C.s.p., pravdaže, ak bude na tom naliehavý právny záujem.

7.1 Pokiaľ námietky smerujú k právnomu posúdeniu veci odvolací súd uvádza: Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

7.2.1 Základnou spornou otázkou bolo, či z dokazovania bolo možné prijať záver o tom, že žalovaný poskytol žalobkyňi na základe listiny nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000054646“ zo dňa 23.8.2006 sumu 3.346,60 eur, na základe listiny nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000067285“ zo dňa 27.3.2007 sumu 829,91 eur bez toho, že by došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie ujednenými v bode 1.2.1, 1.2.2, 1.4 a 1.5 tohto rozhodnutia a ohľadom ich zdôvodnenia poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie uvedené v bode 36. až 38. rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný návrhy žalobkyne na uzatvorenie úverových zmlúv (z 23.8.2006 a z 27.3.2007) neakceptoval bez jeho výhrady bolo potrebné považovať za odmietnutie jej návrhov a nové návrhy úverových zmlúv žalovaného (§ 43c ods. 1 a § 44 ods. 1 a 2 O.z.), ktoré však už žalobkyňa ešte reálnym poskytnutím jej finančných prostriedkov žalovaným žiadnym spôsobom neprijala.

7.2.2 Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu, že podľa ním (v odvolacom konaní) predkladaných úverových zmlúv možno dospieť k záveru o bezpodmienečnom prijatí návrhov žalobkyne žalovaným odvolací súd uvádza:

Podľa článku 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7.2.3 Podľa § 149 C.s.p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

7.2.4 Podľa § 150 ods. 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

7.2.5 Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7.2.6 Podľa § 153 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala

starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

7.2.7 Podľa § 154 C.s.p., prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

7.2.8 Podľa § 366 C.s.p., prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok (a), sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu (b), má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (c) alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (d).

7.2.9 V zmysle vyššie uvedeného je potrebné dodať, že v civilnom sporovom konaní majú strany ako základnú procesnú povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). Takáto povinnosť tvrdenia sa prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom procese. Následkom je tak strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Súd je totiž na jednej strane oprávnený, avšak na druhej strane aj povinný starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 C.s.p. za stredníkom). Rovnako špecifickou procesnou povinnosťou strán je dôkazná povinnosť, ktorá v civilnom sporovom procese nestíha len žalobcu, ale aj žalovaného. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. To znamená, že žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom i dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. V sporovom konaní sa uplatňuje zásada koncentrácie konania. Vyjadrením tejto zásady je, že procesné úkony strán sporu, ktoré koncentracii konania podliehajú (teda prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany), nespôsobujú ex lege procesné účinky (súd naň neprihliada), ak sú uplatnené po vyhlásení uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Pokiaľ konanie v prvej inštancii a odvolacie konanie predstavuje jeden celok, potom ju môžeme (v materiálnom zmysle) chápať tak, že vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie je moment, po ktorom už (na účely ďalšieho - čiže odvolacieho - konania) nebudú (v zásade) nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany prípustné. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom procese vychádza z neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a odvolacia argumentácia v podobe nových skutkových okolností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Zmysle § 366 C.s.p., ak odvolateľ v odvolaní vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) až h) C.s.p., právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bude teda úlohou odvolateľa v odvolaní dokázať, že nové prostriedky procesného útoku a nové prostriedky

procesnej obrany, ktoré uvádza "až teraz", nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nesplní, na novoty nebude môcť odvolací súd prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nedbanlivosti.

7.2.10 Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko žalovaný do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie o ukončení dokazovania (dňa 27.6.2019) nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne, že jej žiadosť o poskytnutie úveru z 23.8.2006 a žiadosť o poskytnutie úveru z 27.3.2007 neboli žalovaným prijaté bezpodmienečne, v tejto súvislosti neuviedol žiadne vlastné skutkové tvrdenia o bezpodmienečnom prijatí takýchto návrhov žalobkyne na uzavretie úverových zmlúv, neuniesol bremeno tvrdenia a v konečnom dôsledku (keďže nepredložil v tejto súvislosti do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie o ukončení dokazovania ani žiadne dôkazy), ani bremeno dôkazné. Záver súdu prvej inštancie preto o nespornosti takýchto skutkových tvrdení žalobkyne (podrobne popísaných najmä v jej podaní doručenom súdu 14.5.2018 - č.l. 136) a s tým súvisiacej straty sporu žalovaného bolo potrebné považovať za vecne správny. Nakoľko žalovaný v odvolaní netvrdil ani nepreukázal, že nové prostriedky procesnej obrany (tvrdenia týkajúce sa bezpodmienečného prijatia návrhov žalobkyne na uzavretie úverových zmlúv číslo 8000054646 a číslo 8000067285), ktoré uvádza až v odvolaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny, odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní na ne neprihliadol.

8.1 Nedôvodnou bola aj námietka žalovaného o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o vzniku bezdôvodného obohatenia sa na strane žalovaného aj v prípade takzvaných "zvyšných dvoch zmlúv" z dôvodov, že podľa § 455 ods. 1 O.z. za bezdôvodné obohatenie nemožno považovať prijatie plnenia dlhu neplatného len pre nedostatok formy, nakoľko predmetné ustanovenie § 451 ods. 1 O.z. nebolo možné stiahnuť na skutkové okolnosti, ktoré v konaní vyšli najavo a závery, ku ktorým dospel súd z vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie totiž v súvislosti s poskytnutím sumy 1.493,72 eur a sumy 1.062,21 eur žalobkyni na základe dohôd o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123 z 25.5.2009 a číslo 8100024878 z 23.11.2009 uzavrel, že v konaní bolo nesporným, že predmetné sumy žalobca poskytol žalobkyni bez uzatvorenej úverovej zmluvy (a bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo plnením žalobkyne bez právneho dôvodu - žalobkyňa vrátila žalovanému viac, ako mu bola povinná titulom vrátenia mu bezdôvodného obohatenia sa vzniknutého na jej strane vrátiť - § 451 ods. 1 a § 458 ods. 1 O.z.) a nie, že predmetné čiastky boli poskytnuté žalobcom žalovanej na základe úverovej zmluvy neplatnej pre nedostatok formy (tu pozri bod 39. rozsudku súdu prvej inštancie) a teda, že žalobkyňa plnila žalovanému dlh z neplatnej zmluvy, ako sa to snaží podsúvať žalovaný. Pre poriadok je potrebné dodať, že žalovaný počas konania v tejto súvislosti neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia ohľadom konkrétnych úverových zmlúv (s vymedzením konkrétnych práv a povinností, ktoré prípadne sporové strany na seba konsenzom prevzali) a na preukázanie, prípadne takýchto tvrdení nepredložil žiadne dôkazy.

8.2 Vo svojom vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie 18.8.2017 uviedol, že na základe žalobkyňou predloženej zmluvy číslo 8000054646 (poznámka odvolacieho súdu - nie inej zmluvy) a žalobkyňou predloženej zmluvy číslo 8000067285 (poznámka odvolacieho súdu - nie inej zmluvy) žalovaná čerpala úvery. Ako už bolo vyššie uvedené, z dokazovania však vyplynulo, že takéto úverové zmluvy uzatvorené neboli. Žalovaný počas konania - do

vyhlásenia súdu prvej inštancie o ukončení dokazovania, teda netvrdil ani nepreukázal obsah konkrétnych zmlúv (iných ako predkladala žalobkyňa), na základe ktorých poskytol žalobkyni plnenia.

9. Napokon ani námietka žalovaného, že odvolanie nebolo platne podpísané splnomocnencom žalobkyne neobstojí, nakoľko zo spisu (číslo listu 198 až 205) je zrejmé, že predmetné odvolanie doručené súdu dňa 9.8.2019, bolo podpísané platným elektronickým podpisom (KEP) Evou Stupavskou (osobou oprávnenou za Združenie na ochranu práv občana - AVES samostatne podpisovať), ktorá má certifikát platný od 2.11.2017 do 2.12.2022.

10. Pre rozhodnutie o odvolacích námietkach žalobkyne vzhľadom na námietku premlčania vznesenú v konaní žalovaným bolo podstatným, či sa jej nároky uplatnené v tomto konaní (nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia sa plnením bez právneho dôvodu - žalobkyňa totiž žalovanému plnila viac, ako bol jej záväzok vydať mu plnenie, ktoré sama plnením žalovaného bez právneho dôvodu získala - § 451 ods. 1 O.z.) premlčujú v objektívnej trojročnej alebo 10 ročnej dobe a odkedy začala plynúť žalobkyni subjektívna premlčacia doba toho, ktorého nároku, ktorá je v takomto prípade dvojročná.

11.1 Podľa § 451 ods. 1 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11.2 Podľa § 458 ods. 1 O.z., musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo s bezdôvodným obohatením.

11.3 Podľa § 107 ods. 1 a ods. 2 O.z., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď K nemu došlo (2).

11.4 V zmysle vyššie uvedeného, subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia je dva roky a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil. Vyžaduje sa skutočná (preukázaná vedomosť oprávneného a teda nestačí, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť aj skôr (tu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14.8.2007 spisovej značky 30Cdo 2758/2006) pod poznatkami však § 107 ods. 1 O.z. nemá na mysli znalosť právnej kvalifikácie, ale len znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť (tu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.9.2000 spisovej značky 20Cdo 927/98). V zmysle ustálenej súdnej praxe o vzniku bezdôvodného obohatenia sa oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j., keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia (o jeho výške - nárok na bezdôvodné obohatenie totiž tvorí jeden celok, jeden nárok na plnenie) a o osobe obohateného, pričom nie je rozhodujúce, že už predtým mal možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a jeho výške. Relevanciu má teda to, keby sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala (tu pozri aj uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 430/2028 z 5. decembra 2018).

11.5 Pokiaľ ide o začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, nakoľko ako bolo už vyššie uvedené, nárok na bezdôvodné obohatenie tvorí celok, v prípade postupného obohacovania sa (ako to bolo aj v prejednávanej veci, kedy sa žalovaný počas určitého časového obdobia nezákonnými zrážkami zo mzdy žalobkyne na jej úkor obohacoval) rozhodujúce je, kedy bezdôvodné obohatenie skončilo (kedy bola vykonaná posledná zrážka žalovaného zo mzdy žalobkyne na splatenie toho, ktorého údajného dlhu žalobkyne voči žalovanému zo záväzku na vydanie bezdôvodného obohacovania) - tu pozri aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 47/2019 z 30. januára 2019. Od zaplatenia / zrazenia poslednej splátky tohto, ktorého dlhu začala plynúť objektívna premlčacia doba pre nárok žalobkyne na vydanie jej bezdôvodného obohacovania sa žalovaného.

11.6 Pokiaľ ide o samotnú dĺžku objektívnej premlčacej doby, táto je v zásade 3 ročná, len v prípade úmyselného bezdôvodného obohacovania je 10 ročná.

12.1 V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že bezdôvodné obohatenie sa na strane žalovaného vzniklo plnením záväzku žalobkyne vrátiť žalovanému bezdôvodné obohatenie sa na jeho úkor prijatím plnenia - finančných prostriedkov poskytnutých jej žalovaným bez právneho dôvodu - bez akejkoľvek relevantnej zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa svoje záväzky (v zmysle § 458 ods. 1 O.z.) plnila nasledovne:

Všetky jej záväzky na vrátenie bezdôvodného obohacovania sa na úkor žalovaného žalobkyňa plnila zrážkami z jej mzdy, o vykonávanie ktorých požiadal zamestnávateľ žalobkyne žalovaný. Obdobne to bolo aj v prípade vzniku bezdôvodného obohacovania sa žalovaného na úkor žalobkyne, kedy k nemu dochádzalo plynulým pokračovaním týchto zrážok.

A/ V prípade plnenia poskytnutého jej na základe Žiadosti číslo 8000054646, už v marci 2009 formou zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 3.430,74 eur, t.j. už o 84,14 eur viac, ako bol jej skutočný záväzok (celkovo tento svoj záväzok preplatila o sumu 4.246,11 eur) a posledná splátka na úhradu tohto jej záväzku jej bola zrazená zo mzdy v marci 2017. Objektívna 3 ročná premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohacovania sa žalovaného na úkor žalobkyne v tomto prípade začala plynúť od marca 2017 a skončila v marci 2020.

B/ V prípade plnenia poskytnutého jej na základe Žiadosti číslo 8000067285, už v októbri 2009 formou zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 1.429,34 eur t. j. o 35,10 eur viac, ako bol jej skutočný záväzok (celkovo tento svoj záväzok preplatila o sumu 2.123,83 eur) a posledná splátka na úhradu tohto jej záväzku jej bola zrazená zo mzdy v júni 2016. Objektívna 3 ročná premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohacovania sa žalovaného na úkor žalobkyne v tomto prípade začala plynúť od júna 2016 a skončila v júni 2019.

C/ V prípade plnenia poskytnutého jej na základe Dohody o zrážkach zo mzdy číslo 8100022123, už v januári 2014 formou zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 1.507,08 eur, t. j. o 13,36 eur viac, ako bol jej skutočný záväzok (celkovo tento svoj záväzok preplatila o sumu 653,36 eur) a posledná splátka na úhradu tohto jej záväzku jej bola zrazená zo mzdy v marci 2017. Objektívna 3 ročná premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohacovania sa žalovaného na úkor žalobkyne v tomto prípade začala plynúť od marca 2017 a skončila v

marci 2020.

D/ V prípade plnenia poskytnutého jej na základe Dohody o zrážkach zo mzdy číslo 8100024878, už v decembri 2014 formou zrážok zo mzdy uhradila žalovanému sumu 1.083,60 eur, t.j. o 21,39 eur viac ako bol jej skutočný záväzok (celkovo tento svoj záväzok preplatila o sumu 1.337,43 eur) a posledná splátka na úhradu tohto jej záväzku jej bola zrazená zo mzdy v marci 2017. Objektívna 3 ročná premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobkyne v tomto prípade začala plynúť od marca 2017 a skončila v marci 2020.

12.2 V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa nevedela, že platby, ktoré od nej žalovaný prijal prostredníctvom zrážok zo mzdy nad výšku istiny prijíma protizákonne - že sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje, práve naopak, bola presvedčená že žalovaný tieto platby prijíma v súlade so zákonom a že tento omyl spôsobil práve žalovaný porušením spotrebiteľského práva, pričom žalobkyňa verila tomu, že pri poskytovaní úverov postupuje s náležitou starostlivosťou a podľa zákona. Z dokazovania vyplynulo, že až od svojho zástupcu sa v apríli 2017 (žalobkyňa svojmu zástupcovi udelila plnú moc dňa 20.4.2017) dozvedela, že žalovaný od nej prijal platby v rozpore so zákonom a že jej predložil na podpis formulárové spotrebiteľské zmluvy, ktoré v rozpore so zákonom vytvárali dojem, že na platby, na ktoré podľa zákona právo nemal, právo má. Takýto záver vyplýva aj z prehľadu zrážok zo mzdy, ktoré boli počnúc mesiacom apríl 2017 na podnet jej zástupcu zastavené. Žalovaný takéto skutkové tvrdenia žalobkyne opierajúce sa o dôkazy predložené žalobkyňou počas konania účinne nevyvrátil a z dokazovania nebolo možné prijať ani žiaden iný záver o ich prípadnej nepravdivosti. Dvojročná subjektívna doba na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia tak začala plynúť od 1.4.2017 a uplynula 1.4.2019.

12.3 Pokiaľ žaloba bola podaná na súde 10.7.2017, bola podaná pokiaľ ide o nároky uvedené pod bodmi A, B, C a D včas a preto záver súdu prvej inštancie o nemožnosti priznania žalobkyňou uplatnených nárokov v rozsahu 6.523,79 eur s príslušenstvom z dôvodu ich premlčania nebol vecne správny.

13.1 Podľa § 517 ods. 1 prvej vety, ods. 2 O.z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní (1). Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (2).

13.2 Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. V konaní bolo preukázané, že preplatok žalobkyne / suma bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobkyne predstavovala sumu 8.360,73 eur (z ktorej sumy žalovaný žalobkyňi nevrátil / nevydal ani cent) a že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu / vrátenia takéhoto obohatenia sa dňom 10.8.2017, ktorým dňom mu vznikla povinnosť platiť zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy, pričom súd

prvej inštancie žalobkyni odvolaním napádaným rozsudkom priznal nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia sa žalovaným v rozsahu 1.836,94 eur s 5% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 1.836,94 eur od 10.8.2017 do zaplataenia. Z toho dôvodu potom odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. a to tak, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni ďalších 6.523,79 eur s 5% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 6.523,79 eur od 10.8.2017 do zaplataenia.

15. Ďalšie odvolacie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobkyne alebo žalovaného zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15.1 Žalobkyňa bola v konaní úspešná len čiastočne a to v časti o zaplataenie žalovanej sumy (§ 255 ods. 2 C.s.p.), pričom v časti o určenie právnej skutočnosti bola neúspešná. V tejto časti mal vo veci úspech žalovaný. Pomer úspechu strán v konaní bol rovnaký.

15.2 O nároku na náhradu trov sporových strán rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.

16. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).

V Trnave dňa 30. júna 2020

JUDr. Daniel Ilavský
predseda senátu

JUDr. Katarína Slováčková
sudkyňa

Mgr. Jozef Mačej
sudca

